

# Sössö 1 | 07



# sÖSSÖ 1 | 2007

38. vuosikerta

**Julkaisija:** Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikilta ry. **Päätoimittaja:** Pekko Ahtiainen [pekko.ahtiainen@tkk.fi] **Kirjoittajat:** Minttu Hietamäki, Antti Kalliomäki, Janne Lahdenperä, Ossi Miikkulainen, Katri Halminen, Esa Häkkinen, YTMK'07, Jukka Pajula, Juuso Parkkinen, Lennart Sandström, Antti Mattila, Samuli Salminen **Kuvaajat:** Ossi Miikkulainen, Tuomas Kaira, Ari Partinen, Olli Laine, Sadi Hossain, Leni Järvenpää **Kuvittaja:** Silja Tirronen **Taittäjat:** Sadi Hossain, Leni Järvenpää **Kannen kuva:** Tuomas Kaira **Paino:** Painotalo Casper Oy, helmikuu 2007 **Painos:** 500kpl **Palaute ja verkkolehti:** sik-sosso@list.tky.fi, sik.tky.fi

03	pääkirjoitus	18	sammakot, leffa-arvostelu
04	puheenjohtaja 2007	20	tuulisia teitä
05	opintopalsta	21	vakoilija
06	historiantutkija	22	inkubio ry
07	fuksepistekirjoitus	23	ryynänen
09	ytmk 2007	24	tapahtumakalenteri, koodintäydennys
10	kadettikoulu	25	ohlhalf
11	sössö testaa	26	hallitus 2007
13	orc		
14	on the edge		





**R**eilu kuukausi sitten vietin joulua Rovaniemellä. Silloin mietin ensimmäistä kertaa pääkirjoitusta numero yksi. Nyt on tammikuun viimeinen. Sössön ja toimintasuunnitelman deadline hämmöttää klo 23:59. Kello on 17:51, viimeistelin juuri toimintasuunnitelman, ja yhtäkkiä pääkirjoitus ei enää pelota. Kun vuoden toimintasuunnitelma syntyy puolessa tunnissa päästä, niin tulee filis, että hei minähän olenkin perillä asioista rakkaassa kiltalehdessämme ja tiedän mitä haluan tältä vuodelta.

Kuten nokkelimmat teistä ehkä huomasivat, Sössö on käynyt läpi muodonmuutoksen. Vanhemmat tieteenharjoittajat, turha itkeä. Viime vuonna Sössössä keskityttiin järjeistämään toimintaa kysyntää vastaavaksi. Kokoa pienennettiin rajulla kädellä ja painosmäärää vielä rajummalla.

Tänä vuonna lähdetään liikkeelle eri lähtökohdista. Tarkoituksena on tehdä niin hyvää kiltalehteä, että kysyntä siirtyy nousuun ja painosmäärää voidaan kasvattaa. Mallia otetaan (lue: ideoita varastetaan) muualtakin kuin teekkarilehdistä. Sössöä ollaan siis siirtämässä yliopistolehtien suuntaan. Jutut kuitenkin pysyvä teekkareille ominaisina älynystyröitä ja hymykuoppia kutkuttavina, muutos tulee suuntautumaan lehden taittoon. Muutosta jatketaan läpi vuoden ja palautetta otetaan mielellään vastaan Sössön sivuilla.

Sössötoimikunnassa on tänä vuonna oudompia nimikkeitä kirjeenvaihtajasta vakoilijaan. Niitä voisinkin hieman selventää. Jukka Pajula on toiminut killassa vuodesta 2004 alkaen, mutta lähti viimevuonna kadettikouluun. SIK on kuitenkin vielä niin lähellä Jukan sydäntä, että hän halusi jatkaa toimintaa killassa. Saamme siis vuoden mittaan kuulla Jukan kuulumisia armeijan vihreissä. Lennart "Lenni" Sandström on

toinen kotimaan kirjeenvaihtaja. Lenni on toiminut killasta jo vuodesta nakki ja muusi. Tänä keväänä hän järjesti itsensä JOO-sopimuksella Tampereelle tekemään sivuainetta. Fiksu kun on, hän myös etsiytyi Tupsulaan asumaan. Saa nähdä mitä siitäkkin opiskelusta tulee. Juuso Parkkinen on viime vuoden rahastonhoitaja ja kaavaili lähtevänsä syksyllä vaihtoon. Hänestä tuli ulkomaan kirjeenvaihtaja. Vaikka vaihtoon lähtö onkin nyt jäämässä, pysyy titteli samana. Viimeisenä ja mielenkiintoisimpana: Vakoilija. Minttu Hietämäki on viime vuoden fuksi ja emäntä. Minttu kuitenkin siirtyi vaaleanpunaisten ystäviemme pariin. Välttääkseen tuntemasta itseään täydeksi petturiksi hän päätti vakoilla pinkkejä veljiämme Sössön piikkiin.

Tästä numerosta löytyy uutta, vanhaa ja henkiin herätettyä. Paljon suosiota kerännyt Sössö testaa -sarja jatkuu tänä vuonna jokaisessa numerossa. Toiseen numeroon on luvassa ennennäkemättömän pitkä Sössö testaa -osio. Jokaisessa numerossa esitellään myös jokin alayhdistys sekä muutama toimikunta. Sammakot pitävät edelleen pintansa, ja niitä otetaan mielellään vastaan palauteboxin tai sähköpostin (sik-sosso@list.tky.fi) kautta. Sössön arvostelupalstaa ja kahta marjaa herätellään henkiin. Arvostelupalstalle koetetaan aina saada hieman oudompaa materiaalia, jota jokainen lehti Hesarista Suosikkiin ei arvostele. Kahdessa marjassa paritetaan kiltalaisia ja satunnaisia hahmoja julkisuuden henkilöistä pesusieniin. Fuksipistelupalstalle haetaan fukseja kirjoittamaan, ja kuten nimestäkin käy selväksi, on tästä huvista luvassa vielä fuksipointsejakin.

Jos joku on jaksanut lukea tänne asti, niin hyvää tulevaa vuotta, PoTaa sekä nautinnollisia lukuhetkiä.

Päätoimittaja Pekko Ahtiainen

# Puheenjohtajan 2007 haastattelu

Teksti: Pekko Ahtiainen



**Nimi:** Olli Laine

**Ikä:** 23

**Pituus/kengän koko:** 184/44

**Vuosikurssi/Opintopisteet:** N-4/~90 viikkoa

**Lempiväri:** sininen

**Lempiruoka:** pihvi ja kermaperunat

**Lempimusiikki:** Fiiliksen mukaan

**Siviilisääty:** Seurustelen

**Kenen julkiksen kanssa haluaisit sänkyyn?**

Jennifer Anistonia vois kokeilla.

**Joko on haukannut paskaa?**

Odotan kovasti.

**1 vai 3 tähden tähden?**

Yhden tähden.

**Kuka katsoo sinua silmiin?**

Janne Holmes (tiedotusmestari) (alkuperäinen vastaus Leni, mutta Holm on oikea vastaus tähän kysymykseen)

**Millä perusteella hallitus ja toimarit on valittu?**

Pätevyyden, (tauko) muun muassa.

**Yleisin väärinkäsitys sinusta?**

Mä oon liian kiltti.

**Jos olisit pölypunkki niin kenen tyynyssä haluaisit asua.**

Edellisen "pelimies" puheenjohtajan (Ville Ryhänen)

**Mitä aiot tehdä paremmin kuin Ville?**

Haluan olla helpommin lähestyttävä.

**Istuuko sihteeri polvellasi a) minihameessa, b) sukka-housuissa, c) nahkahousuissa, d) kaikki yllä vai f) älästi?**

a

**Mitä tehdään kopiokoneista ylijäävillä rahoilla?**

Tilataan new scientist lehti

**Mikä päivä olet GOOMilla?**

Syksyllä.

**Jatka lausetta: Kun todella haluan nollata niin...**

...otan yhteyttä hallitukseen.

**Milloin olet viimeksi asioinut poliisin kanssa ja miksi?**

Lukiokaverin pippaloissa, kaveri tarvi poliisin apua ulospääsyssä.

**Miten aiot pitää yhteishenkeä yllä hallituksen kokouksissa?**

Nuoleskelemalla.

**Onko sinulla erityistä killan ulkopuolelta löytyvää tahoa jonka kanssa haluaisit olla yhteistyössä?**

TKY:n kanssa, vaikka pieniä erimielisyyksiä on ollutkin.

**Miksi juuri SIK?**

SIK on suurin ja kaunein.

**Pahin Känni?**

On ollut tän vuoden puolella.

**Pahin kännimoka?**

En kehtaa myöntää (vielä) tässä lehdessä.

**Ensimmäinen tekemäsi parannus puhiksena?**

Sössölle lisää rahaa (jo ennen puheenjohtajaksi valintaa)

**Mikä tekee sinusta hyvän puhiksen?**

Olen täsmällinen ja sopivan holtiton.

**Loppukevennys:**

Rakkaat kiltalaiset, olette ihania.

Olli oli haastattelun aikaan jatkoilla, mutta valitettavan liian selvänä seuraavan päivän työvuorostaan johtuen. Suluissa olevat kommentit ovat toimituksen huomautuksia.

# Kahvia, pullaa ja hyvin järjestettyjä kursseja, kiitos!

”Prujut myöhässä ja laskarivastauksista saa vain haaveilla!”

Teksti: Katri Halminen

**P**alauteryhmä on Sähköinsinööri-killan opintotoimikunnan järjestämä sähköosaston kurssin kehittämistapahtuma. Palauteryhmiä järjestetään yleensä kurssin henkilökunnan, opiskelijoiden tai opintotoimikunnan aloitteesta. Ryhmän tapaamisen organisoi opintotoimikuntalainen, joka kutsuu muutamia opiskelijoita ja kurssin henkilökuntaa saman pöydän ääreen kahvittelemaan ja keskustelemaan kurssin järjestelyistä.

Tilaisuudessa pohditaan luentoihin, harjoituksiin ja vaikka laboratoriotöihin liittyviä ongelmia. Voidaan myös miettiä, miten yleistä tiedonkulkua voitaisiin parantaa. Esiin tulevia asioita voivat olla esimerkiksi kursseilla käytettävät tiedonlähteet. Tarvitaanko tiettyä perusteesta vai selvittääkö pelkillä prujuilla? Ihmetellään myös, pitäisikö laskuharjoitusten ratkaisuja julkaista netissä vai ei. Lisäksi on tärkeää miettiä mitä asioita kurssissa on järjestetty hyvin. Yleensä kurssin henkilökunta on kiinnostunut myös siitä mitkä ovat opiskelijoiden käytännön lähtötiedot kurssin alkaessa.

Opintotoimikunnan jäsen on palauteryhmässä kirjuri ja viemässä keskustelua tarvittavaan suuntaan, mutta tilaisuus on muodoltaan hyvin vapaa. Opiskelijat ja henkilökunta saavat vapaasti purkaa mieltään.

(Opettajienkin etu on, että kurssi järjestetään opiskelijoille mielekkäällä tavalla.)

Tapaamisia yritetään järjestää kurssin aikana kaksi, joista toinen kurssin alettua ja toinen kurssin lopussa, mahdollisesti jopa kurssin päättyttyä. Tällöin voidaan pohtia myös tentin sisältöä ja sitä, testasiko se opiskelijoiden mielestä kurssin kannalta keskeisiä asioita.

**”Ei mua kiinnosta miten tää kurssi järjestetään ens vuonna, kun mä suoritan sen nyt!”**

Tavoitteena on kehittää sähköosaston järjestämiä kursseja sekä opiskelijoiden että henkilökunnan iloksi. Opiskelijoita kannustetaan tehokkaimmin hoitamalla kurssin sisältö ja käytännön järjestelyt kuntoon. Työskentelyaika käytetään tehokkaasti opiskeluun eikä turhanpäiväiseen tiedonmetsästykseseen. Samalla henkilökunta saa positiivista palautetta ja välttyy ylimääräisiltä uusintojen järjestämisiltä. Mikäli tapaamisia ehditään pitää useampi, alkuvaiheessa järjestetyn kokouksen jälkeen voidaan tehdä jo tarvittavia muutoksia. Näin kurssilaisetkin ehtivät nauttimaan mahdollisista uusista järjestelyistä.

**”Hei ihan niinq mulla olis tollaseen aikaa”**

Tilaisuus järjestetään yleensä jossain sähköosaston kokoushuoneista ja se kestää noin tunnin.

Kaikki halukkaat saavat osallistua. Mukaan pääsee kirjoittamalla nimensä luennolla tai harjoituksissa kierrätettävään listaan. Palauteryhmään kannattaa ilmestyä paikalle myös siinä tapauksessa, että kurssin tapahtumia olisi jäänyt väliin. Kurssin järjestäjät ovat luultavasti kiinnostuneita myös siitä, jos esimerkiksi luennot ovat huonoon aikaan tai sekavia sisällöltään. Parhaita asiantuntijoita kurssin järjestelyistä ja sisällöstä ovat kurssia käyvät opiskelijat. Palauteryhmätapaamisen tuotoksista kerätään lopuksi koonti kaikille mukana olleille, ja näin henkilökunta pääsee kehittämään kurssiaan uusin eväin.

Tänä keväänä opintotoimikunta järjestää ehdotusten mukaisesti useamman palauteryhmän. Valinta tehdään mahdollisuuksien mukaan tasaisesti tutkinto-ohjelmien kesken. Opintotoimikuntalaiset ottavat mielellään vastaan ehdotuksia ja palautetta kursseista, rohkeasti vain nykimään hihasta! Opetuksen laatutoimikunnan halopedit ovat listanneet hyvän kurssin tunnusmerkkejä kotisivuilleen. Listan kanssa on jokaisen helppo miettiä täyttävätkö eri kurssit nämä tunnusmerkit. Luvassa on siis asiallista keskustelua, fuksipisteitä ja tietenkin kahvia ja pullaa!

# HISTORIAN TUTKIJAN TURINOITA

Teksti: Antti Mattila

## Tervehdys!

Olen Antti Mattila a.k.a. Ändi ja kiltamme uusi historiantutkija. Toimin myös SIK:n toisena fuksikapteenina mahdollisesti järjestettävään Wappuun asti. Historiantutkija on uusi toimihenkilövirka vuodelle 2007 ja monet lukijat eivät varmaankaan tiedä mitä tuo homma tarkoittaa. Hyvä, sillä en oikein minäkään. No ei kai, tarkoitan tuolla lähinnä sitä, että virka uutena muotoutuu vuoden aikana vähitellen omanlaisekseen. Tietyntyläinen idea killan uudella puheenjohtajalla Ollilla ja minulla oli tästä virasta viime syksynä keskusteltaessa. Se menee suunnilleen näin:

Koska killan edellisestä historiikista on jo sen verran aikaa (tehty PoTa 75:seen, vuosi 1996) rupesin miettimään, että mitäköhän historiaan ollaan kirjaamassa omasta ajastani SIK:n parissa (2002-?). Viime vuosina on yritetty saada ihmistä kokoamaan historiikkia tms. pienempää dokumenttia edellistä historiikkia seuranneesta ajasta. Ketään ei kuitenkaan olla saatu ja killan historian dokumentointi tältä ajanjaksolta onkin aivan retuperällä. Tilanteelle piti siis tehdä jotain. Tunnustan, että en itse osaa dokumentaatiota hyvin tehdä ja joku muu tuleekin tekemään

tuon mahdollisesti tulevan historiikin, mutta SIK:n historia kiinnostaa minua paljon ja mielelläni lähtisin keräämään materiaalia siitä mitä killassa on viimeisen noin kymmenen vuoden aikana puuhattu. Tarkoituksena olisi siis koota materiaalia, jota joku tuleva historiikin kokoaja voisi sitten helpommin hyödyntää ettei viimeisistä kymmenestä vuodesta jää vain mustaa aukkoa historiaan. Näin syntyi historiantutkijan toimihenkilövirka.

Tarvitsen kuitenkin hommaan apuja eli olen kokoamassa pientä aivoriheä, olkoon sitten vaikka toimikunta nimikkeellä, miettimään miten lähihistorian ihmeellisyyksiä lähdetään keräämään. Jos sinulta löytyy ideoita ja haluaisit olla miettimässä miten killan viime aikojen historiaan liittyviä asioita saadaan koottua ja taltioidua ota yhteyttä: [mattila.antti \(at\) iki.fi](mailto:mattila.antti@at.iki.fi) Itse olen ajatellut, että hommaani olisi tämän työn koordinointi ja kun ideoita saadaan niin niiden toteuttaminen.



PoTa 86 lähestyy. Tuo luku tarkoittaa, että SIK:llä on takana paljon mielenkiintoista historiaa. Yritetään huolehtia, että omasta ajastammekin jää jotain luettavaa jälkipolville. Rupean töihin varmaankin todenteolla PoTa:n jälkeen, jolloin yritän koota kiinnostunutta porukkaa yhteen tapaamisen merkeissä. Tämän jälkeen voin sitten ryhtyä hommiin mm. jututtamalla TKY:n arkistonhoitajaa ja vanhoja SIK:n sihteereitä (sihteeri huolehtii killan arkistosta). Vanhat toimintakertomukset ovat jo osoittautuneet erittäin mielenkiintoisiksi. Raportoin valtuuston vaalikokouksen tekemäni lupauksen mukaisesti homman edistymisestä tänne Sössöön vuoden mittaan.

# FUKSIPISTEKIRJOITUS

Osa 1: "Se" Esa Häkkinen

Kuva: Sadi Hossain



## Aiheena naisen käsittely

**S**aamattoman insinöörimiehen silmin olen katsellut kauhulla, kuinka moni tieteenharjoittajakollegani käsittelee naista hieman varomattomasti. Kyseessä on kuitenkin monella tavalla hauras ja arka, joka oikein hoidettuna puhkeaa kukkaan ja muusan lailla inspiroi innovaatioita jok'ikiseen projektiin mitä teetkään.

Ensiarvoisen tärkeää on muistaa kosketuksen tärkeys. Pelkät sanat tuulessa eivät suo sitä nautintoa, jonka yksi hento kädenkosketus selkäpiissä oikein siveltynä saakaan aikaan. Tietysti on tunnelma saatava ensin sopivaksi altistamaan nainen hyväiltäväksi, johon se perinteinen keino on juottaminen ja vartaloliikkein pariutumiskumppanin liehittäminen paikallisessa diskoteekissa; myös keskustelu todellisista mieltä askarruttavista seikoista saa naisen otollisemmaksi siirtymään kohti rentoutunutta nauttimista insinöörimiehen seurasta. Pelkkä kädestäpitäminenkin oikealla ajoituksella keskustelun kuluksa voi helpottaa naisen kykyä ker-

toa pidemmälle murheistaan. Näin pääsemme itse asiaan, eli kuinka saada nainen rentoutumaan stressaavan päivän jälkeen.

Naisen koskettaminen voidaan jakaa kahteen pääluokkaan: sivelystimulus ja lihashieronta. Ensimmäisessä tavoite on saada aistikkuus hereille ja jälkimmäisessä pyritään laskemaan yleistä stressitasoa eli hermojännitystä yksinkertaisesti mekaanisesti puristamalla lihaksista kuona-ainetta ulos ääreisverenkiertoon ja näin helpottaa vartalोजännitystä. Päämääränä on tällöin täysin rento olotila, josta voi helposti ponnistaa uuteen päivään taikka pitkään yöhön varsin kevyin kengin.

**“Pelkät sanat tuulessa eivät suo sitä nautintoa, jonka yksi hento kädenkosketus selkäpiissä oikein siveltynä saakaan aikaan.”**

Aloitetaanpa lihaksista. Parhaiten hieronta käy, kun otat hyvin kuvitetun (vanhan) lääkiksen pääsykoekirjan Ihmisen fysiologia ja anatomia (Walter Nienstedt et al, ISBN: 951-0-26962-X), josta lihasten kohdalla on hyvin kuvitettu niiden sijainti ja suunnat. Tavoite on siis työnnellen puristel-

la niistä mehut ulos pitkin, tasaisin liikkein. Hartioista on helppo aloittaa, mutta suosittelen ensin käsistä ja sitten jaloista kohti otsaa etenemistä. Ota lihasryhmä kerrallaan käsittelyyn, pyörittele ensin suurimmat tukilihasryhmät pohje-reisi-pakara ja alaselkä-hartia-käsivarsi ja lopuksi hartia-niska-kallonpohja. Kasvojen lihaksien kanssa hellempää käsittelyä, toistaen samoja liikeratoja, joita itsekin kasvoja pestessä seuraat, leukalihakset takahampaiden viereistä painellen ja sillai.

Koskettamalla herkkä stimulointi sitten onkin aivan toisista lähtökohdista operoitua toimintaa. Edellämainitusta kirjasta voit löytää lihasten toisiinsakiinnitysmiskohdat, joissa on suuri määrä hermopäitä. Näiden evoluutionaalinen tehtävä on aiheuttaa kipua ja saattaa ihminen varomaan lihasten kiinnitysmiskohtia kolhuilta, mutta nykyisinkin ne ovat herkkiä kosketukselle ja vienolle sivelylle. Ristiselkä eli alaselkä, josta jo perustanssiotteissa pidetään kättä, nilkat ja ranteet, korvantaukset ja koko niska ovat näitä seutuja. Enää se on mielikuvituksesta kiinni, miten saada keskustelun kuluessa naiselle parempi olotila omassa vartalossaan.

Eipä tässä muuta tälläkertaa, josko sitä jatkaisi ensilehdessä artikkelisarjaa lisää.

**Toimitus:** Fuksipiste -palstan on tarkoitus rohkaista uusia kiltalaisia kirjoittamaan Sössöön. Jokaisessa numerossa julkaisemme aina uuden fuksin artikkelin. Aihealue on vapaa, mutta toimitukselta voi pyytää vinkkejä. Seuraavan Sössön juttujen deadline on 2.4.2007. Muistitthän, että kirjoittaminen kiltalehtemme tuo 20 fuksipistettä!





Epämääräisiä edesottamuksia ja jälkipuheita tänä vuonna järjestävät:

Anna 'tilt! -tyttö' Karppinen , Jyrki 'kookoo' Luukko , Miika 'pomomies' Heini, Mikko 'piiska' Leskinen , Uku 'elektroninen biomies' Hirvesoo , Karla 'kraftvärk' Nieminen, Alekski 'tiktak' Wallenius. (Kuvasta puuttuu Mikko 'foreigner' Lindholm)

## Rahan valta YTMK '07

Teksti: Yritystoimikunta 2007

Kuva: Juho Erkkilä

"**T**eknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikillasta terve!" Tätä virallista litaniaa hokemalla tuore yritystoimikunta tekee kaikin voimin kiltaamme tutuksi alan miehille ja yrityksille. Tavoitteena on järjestää yritysvierailuja ja tapahtumia killan jäsenille. Kuola valuen viriilin mestarin johdolla sekalainen rytmiryhmä pitää

huolen siitä, että killan budjettia ei tarvitse toteuttaa monopolirahan turvin.

Virallisen oloinen toimikunta ei ole pelkästään käyntikortteja ja tummia pukuja. Kabinettien suljettujen ovien taakse kätkeyty villi ja vallaton olemus pääsee useimmiten irralleen sekä pidemmillä että lyhyemmillä ekskursioilla.

93. Kadettikurssi, C-joukkue

Kad Jukka Pajula

Helsinki 2.2007 / Diaari

Päätoimittaja

Pekko Ahtiainen

## TEEKKARISTA SOTILAAKSI

Terveisiä täältä jostain!

Hei, olen Jukka, neljännen vuoden sähköteekkari ja ensimmäisen vuoden sotatieteiden ylioppilas. Kaikessa yksinkertaisuudessaan, akateeminen vapaus ei kansaneläkelaitoksen mielestä sopinut minulle lainkaan ja monimutkaisen syy-seuraus-suhteen jälkeen hain Maanpuolustuskorkeakouluun viime keväänä. Hain ja sain opinto-oikeuden määräaikaisen reserviupseerin opintokokonaisuuteen (MARU), joka tarkoittaa käytännössä täyttä vuotta sisäoppilaitoksessa.

Nyt kun puolisen vuotta herätyksiä klo 0630 on takana, olen päätökseni tehnyt – haluan maisteripaikan. Maisterilinjaa täydennetään seuraavan kerran helmi-maaliskuun vaihteessa meistä MARUista. Seitsemän ”masapaikkaa” on jaossa. 93. Kadettikurssi ja 76. Merikadettikurssi ovat ensimmäiset, jotka ovat toteutettu Bolognan sopimuksen mukaisina, moduuleineen ja opintopisteineen. Maisterikokonaisuus on suunniteltu viisivuotiseksi, kuten TKK:llakin, mutta meillä on kandi- ja maisterivaiheen välissä kolmevuotinen työelämävaihe, luutnantteina joukko-osastoissa kouluttajina. Sotatieteiden maisteri valmistuu yliluutnantiksi.

## Opiskelu MpKK:ssa

Kaikessa palveluksessa läsnäolopakko, eli suomeksi luennoilla on istuttava joka päivä klo 08-17 vaikka olisi minkäläinen krapula tahansa ja luennon aiheena faasiset kardiovaskulaariset vasteet. Luennoitsijat ovat kuitenkin pääasiassa loistavia ja heitä on mukava kuunnella. Luennot ovat myös suurelta osalta muutakin kuin vain tilaisuuksia, jossa joku puhuu piirtoheittimelle ja muut nukkuvat. Johtamisen luennot ovat yleensä pelkkää keskustelua, jota opettaja ohjailee haluamilleen urille alustuksillaan ja ranskalaisilla viivoilla ”voimapisteillä”.

Välillä on tietty laskareita. Ne pidetään yleensä Santahaminan luonnonkauniiseen saaren kaivetuissa lukuisissa linnoitteissa, poteroissa ja taisteluhautoissa. Liikuntaa harrastetaan kaksi kertaa viikossa aamuisin ennen aamupalaa, viikkoliikunnoissa ja harjoituksissa ja luonnollisesti myös luentosalissa. Liikuntatieteet sotilaspedagogiikassa onkin yksi lempiaiheitani ;)

## Vapaa-aika

Yleensä päivällisen jälkeen on vapaa-aikaa aina seuraavan aamun aamuvahvuuslaskentaan asti, joka pidetään 15 min ennen palveluksen alkua, yleensä klo 0745. Tuosta ajasta suurin osa menee ryhmäkiinteyttä lisäävissä harjoituksissa, joko Laajasalon lukuisista kuppiloista tai Henry's Pubissa entisellä linja-autoasemalla. Rillossa Mikonkadulla käydään myös melko usein keskiviikkoisin viettämässä karkkipäivää, koska kadetin päivärahaa ei ole koskaan liikaa. Vapaa-aikaa joutuu joskus uhraamaan myös edellisinä päivinä tekemättä jätettyjen tehtävien tekemiseen ja nukkumiseen

Constantem decorat honor

Allekirjoittaja

Kadetti Jukka Pajula

JAKELU

Pekko Ahtiainen/SIK

TIEDOKSI

Sössötoimikunta/SIK



# Sössö testaa

Teksti: Antti Kalliomäki

Kuva: Ossi Miikkulainen

**K**un jotain pitää saada korjatuksi, ripustetuksi tai sidotuksi, ja nopeasti, mikä on oikea tarvike?

Sössön asiantunteva testiryhmä päätti tarttua heti vuoden ensimmäisessä numerossa rankkaan testiin. Vertailtavina olivat jokapaikanhöylien yleistyökalut: ilmastointiteippi, nippuside ja rautalanka.

Testi aloitettiin lujuuskokeella. Vertailua varten jokaisesta materiaalista muodostettiin lenkki josta standardipainoinen toimittaja ripustautui roikkumaan. Ainoastaan paksuin nippuside kesti rankan testiympäristön, ohut nippuside sekä teippi yksinkertaisesti katkesivat. Testissä käyttämämme ohuehkon rautalangan kiertämällä tehty solmu aukesi.

Teipin osalta kestävyystestiä päätettiin jatkaa liiman pitävyydestillä. Testiteippien joukosta valittiin ennakoon laadukkaimpana pidetty musta Gerband Klebeband -teippi. Koe suoritettiin ripustamalla 19 litran vetoinen oluttynnöri teipillä niin, että molemmille kyljille liimapintaa tuli kymmenisen senttiä. Tynnyrin alkupaino punnittiin 2 kg:n pöytävaa'alla. Painoksi todettiin yli kaksi kiloa.

Todettuamme teipin kestävän alkupainon, lisättiin tynnyriin vettä kaksi litraa kerrallaan. Kymmenen lisäkilon jälkeen teippi ei osoittanut minkäänlaisia repeämisen merkkejä, eikä veynymistäkään tapahtunut huomattavissa määrin. Jatkoimme veden lisäämistä, kunnes tynnyrissä oli 20 litraa vettä. Koska koeastian nimellistilavuus oli jo

ylitetty, koetta jatkaaksemme aloimme lyhentää teipin liimapintaa. Lopulta liimapintaa ollessa enää kaksi senttiä molemmin puolin, liimaus antoi periksi. Neljällä senttimetrillä teippiä voi siis ripustaa huimat 22kg!

## Tulta päin!

Päätimme selvittää testattavien ominaisuudet aina ääriarajoja myöten ja koetella lämmönkestävyyttä. Koe suoritettiin kahdessa osassa: Ensimmäisessä osassa materiaalit altistettiin nopealle lämpötilan nousulle suuntaamalla niihin propaani/butaani-liekki suihkepullosta. Kaikesta näyttävyydestään huolimatta suihkepulloliekki ei aiheuttanut mitään näkyviä vahinkoja testattaviin. Hetkellistä lämpöä kaikki kestivät siis esimerkillisesti.

Kunhan edellistä koetta epäilevästi silmälle, kerhohuoneesta poistumassa olleet partiolaiset häipyivät nurkan taakse, ryhdyimme selvittämään testattavien palonarkuutta. Tavallisella kaasusytyttimellä kaikki saatiinkiin palamaan. Nippusiteet paloivat hillityllä keltaisella liekillä, erittäin hyvin pistävää hajua. Rautalangan muovikuoret liekehtivät iloisesti muodostaen mustaa savua ja erittäin rikinomaista hajua. Pieni mytty teippiä lähinnä käpristyi, eikä saanut aikaan sen isompia liekkejä. Käyttökelpoiseksi kokeesta jäi ainoastaan rautalanka, joka menetti näin alhaisissa lämpötiloissa ainoastaan muovikuorensa.

**Jeesus  
teippi  
pelasta!**

## Paineet kasvavat...

Mutta mikä avuksi jos letkussa on reikä? Etukäteen arvelimme teipin olevan yliverkoinen reiän paikkaamisessa, mutta testitulokset yllättivät.

Koetta varten paineletkuun tehtiin pistemäinen reikä puukonkärjellä. Letku kytkettiin hiilidioksidipulloon ja toinen pää tukittiin. Sen jälkeen vuoto-kohta upotettiin vesisaaviin pitävyyden silmämääräistä tarkastelua varten. Painepullon regulaattorilla tarkasteltiin painetta, jonka alkuarvoksi asetettiin 4 baaria. Teippejä testattiin jopa kolme eri laatua. Heikompiilmaiset Advancen teipit vuotivat tasaisesti alusta alkaen. Pitävyysskokeessa kunnostautunut Gerband kesti painetta täydellisesti kymmenisen sekuntia, kunnes liimaus petti ja paine karkasi äkillisesti. Korkea paine oli siis liikaa kaikille teipeille, mutta varsinkin Gerbandista jäi tuntuma että se olisi kestänyt hieman matalampaa painetta hyvinkin pitkään. Tässä vaiheessa testin ajateltiin olevan käytännössä ohi, eihän nippusiteellä tai rautalangalla voi paikata letkua. Eihän?

Kiristimme leveimmän nippusiteemme reiän päälle ja laskimme paineet letkuun. Odotimme näkevämme pulppuvan kuplavan reiä-

kohdasta, mutta yllätykseksemme nippusiteen alta ei karannut ainuttakaan kuplaa. Myös tiukkaan kierretyllä jekkulangalla saavutettiin sama tulos. Ilmeisesti nippuside ja rautalanka puristivat paksuseinäistä paineletkuamme sen verran kasaan, että pieni reikä sulkeutui tarpeeksi tiiviisti kestääkseen paineet.

### **...ja panokset kovenevat**

Ominaisuudet sikseen, kuinka tuotteet selviytyvät arkipäiväisissä tilanteissa? Oli aika suorittaa ihmiskokeet. Yksi toimittajistamme ilmoittautui vapaaehtoiseksi huolestuttavan alttiisti. Koehenkilön kädet teipattiin ranteista yhteen selän taakse, jalat nilkoista ja lopuksi kaikki raajat yhteen sievään pakettiin. Teippaaminen oli helppoa, tosin usean teippikierroksen kiertäminen vei aikaa. Teippisidos oli käytännöllinen ja monipuolinen, vaikkakin hieman rah-

vaanomainen. Mielikuvat Hollywood-elokuvista voivat tietenkin korvata puutteita. Uhrin nopea irrottaminen ilman viiltohaavoja ja kaikkien kämmenkarvojen menettämistä osoittautui tosin hyvin hankalaksi, joka voi tietyissä tilanteissa pilata tunnelman.

Seuraavaksi olivat vuorossa nippusiteet. Kiinnittäminen sujui muutamassa sekuntissa ja lopputulos oli pelkistetyn hienostunut, tosin hieman teollisen oloinen. Myös irrottaminen sujui parilla sivuleikkurin napsautuksella. Kaikki oli ohi ehkä hieman liiankin nopeasti. Onneksi jäljellä oli vielä rautalangan testaus, joka suoritettiin käyttämällä jekkulankaa. Koehenkilön tuskien minimoimiseksi lenkit jätettiin melko löyhiksi ja kierrokset muuttamaan. Hiukan epämääräinen viritelmä oli kuitenkin pettymys ja tuskin tyydytti kumpaakaan osapuolta millään tasolla.

Koehenkilö onnistuikin varsin helposti vapautumaan sidoksistaan.

### **Mitä jäi käteen?**

Verinaarmujen ja teippiliiman lisäksi, kasa epämääräisiä testituloksia. Ilmastointiteippi on monelle niin henkilökohtainen asia, että sen asemaa on vaikea horjuttaa, eikä tulosten perusteella ole syytäkään. Paikalle huijatuilla vapaaehtoisilla testihenkilöillä suoritettujen ylimääräiset testit osoittivat, että teippi toimii myös karvanpoistajana ja että sillä voi varmistaa kaljapullon pysymisen kädessä vaikeampinakin aikoina. Monikäyttöisyydessään se siis on mielestämme ansainnut paikkansa johtavana korjaustarvikkeena. Nippusiteet ja rautalanka ovat ehkä joiltain yksittäisiltä ominaisuuksiltaan parempia, mutta eivät yllä ilmastointiteipin tasolle monikäyttöisyydessä.



# ORC

Teksti: Janne Lahdenperä



Vuonna 1990 rooli- lauta- strategia- ja korttipeleistä kiinnostuneiden opiskelijoiden määrä alkoi Otaniemessä hipoa jo kriittistä massaa, joka luonnollisesti johti uuden alayhdistyksen perustamiseen. Tälle vastasyntyneelle yhdistykselle annettiin nimeksi ORC eli Otaniemen RoolipeliClubi, tai kavereiden kesken ihan vaan örkki.

ORC:n toiminta keskittyy pääasiallisesti kaksi kertaa viikossa, tiistaisin ja perjantaisin, järjestettäviin peli-iltoihin JMT 3:n pelitilassa. Peli-illoissa harrastetaan niin lauta- kortti- kuin strategiapelejäkin, joiden taso vaihtelee yksinkertaisesta hyvinkin mutkikkaaseen, mutta suurimmassa osassa pelejä on helposti omaksuttavat säännöt ja aina löytyy halukkaita opettamaan uusia pelaajia.

Pelaamista harjoitetaan myös saunailloissa sekä pelileireillä. Saunailtoja järjestetään vuosittain noin puolenkymmentä, pelileirejä yleensä kolme: kevätleiri, kesäleiri ja syksyllä legendaarinen uusien örkkien initiaatoritti Kuutamoulvojaiset, jonka tarkemman sisällön saa selville vain osallistumalla kyseiseen tapahtumaan.

Perinteisten pöytäroolipelien ystäville ORC tarjoaa erittäin hyvät harrastusmahdollisuudet. Suurin osa örkeistä pelailee roolipelejä ja yhdistyksen verkkosivuilla on laaja valikoima käynnissä olevia roolipelikampanjoja. Jos itseään miellyttäviä pelejä ei löydy, saa peli-illoista helposti rekrytoitua väkeä omiin pöytäpeleihinsä.

Joidenkin örkkien tiedetään jopa harjoittavan live-roolipelaamista eli larppaamista. ORC itse ei järjestä larppeja, mutta jäsenistön kautta jokainen aiheesta kiinnostunut saa varmasti kaiken haluamansa tiedon aiheesta. ORC on myös ainakin parina viime vuotena osallistunut kesäisin järjestettävään Sotahuutopehmomiekkailutapahtumaan.

Liikunnallisempia örkkejä voi myös bongata harrastamassa keskiaikaisia tansseja ja ORC järjestääkin perinteiset tanssiaisensa, Linnan vastaanoton, Smökissä itsenäisyyspäivän tienoilla. Tanssiohjelmassa löytyy tuttuja Vanhojen tanssien lisäksi monia harvinaisempia keskiaikaisia tansseja. Jos tanssijalka vipattaa enemmänkin,

voi historiallisia tansseja harrastaa ORC:n ystäväjärjestön Linnean viikottaisissa tanssiharjoituksissa.

ORC on myös vuosittain mukana järjestämässä Suomen suurinta roolipelialan tapahtumaa, Ropeconia. Ropeconin tapahtumapaikkana toimii Dipoli lähiympäristöineen ja vuonna 2006 se kokosi Otaniemeen noin 4000 alan harrastajaa.

ORC:lla on myös hyvin laaja historia-aiheinen kirjasto, josta löytyy teoksia aina tanssiohjeistakeskiaikaiseen sodankäyntiin asti. Jäsenten on myös mahdollista lainata örkiltä sekä roolietta lautapelejä omaan käyttöön. Muihin jäsenetuihin kuuluu muun muassa 10% alennus Fantasiapelit-liikkeestä.

Parhaiten ORC:n toimintaan pääsee mukaan saapumalla peli-iltaan. Vaikka joidenkin jäsenten nörttiys saattaa ensinäkemältä aiheuttaa pelkoreaktioita, osoittautuu suurin osa örkeistä kuitenkin ihmisläheisiksi ja mukaviksi teekkareiksi.

Rohkeasti toimintaan mukaan, ei tarvitse pelätä!

<http://orc.tky.fi>



## ON THE EDGE matkanjohtajana Skipolin alppimatalla

Teksti: Juuso "Überalpengruppenführerjägermeister" Parkkinen  
Kuvat: Tuomas Kaira

**T**orstai 11.1.07. Ostarille kerääntyy 56 innokasta matkustajaa. Skipolin alppimatka 07 käynnistyy kohti Ranskan Val d'Isèreä ja Tignesiä. Luvassa kaksi ja puoli viikkoa rankkaa huvia, olutta, viiniä, pastaa, patonkia ja puuteria. Matkanjohtaja korkkaa stressioluen ja homma lähtee rullaamaan.

Bussi suuntaa Sompasatamaan, josta käynnistyy laivamatka kohti Travemündeä. Finnlines odotti eläkeläis-seuruetta eikä teekkareita ja kalja loppuu tax freestä heti alkuunsa. Homma pysyy jotenkuten raiteillaan kunnes kuskimme johdattaa porukan vain rekkamiehille tarkoitettuun Trucker's Loungeen, josta löytyy mm. poreamme ja kalja-automaatti. Meno lähtee lapasesta melko pian. Matkanjohtaja saa reissun pahimman vamman jo kauan ennen rinteiden

näkemistä kun athenelainen apina päättää taklata tämän vasten pöydänkulmaa. Menoa kuvaa ehkä parhaiten kuskin legendaarinen kommentti "Mitä v\*\*\*ua tapahtuu!?"

Seuraavana päivänä purseri hakee matkanjohtajat lounasbuffetin ja lonkeron äärestä puhutteluun. Kehuja ei tule, metelistä on valitettu kaikissa kerroksissa, tupakkaa poltettu ympäriinsä ja laivalla olevia istutuksia on revitty, Trucker's Loungesta puhumattakaan. Matkanjohtajatkin olivat huhujen mukaan osallisena, mutta varmoja todisteita ei ole. Purseri on kuitenkin huumorimiehiä ja porttikiellosta vältytään täpärästi. Matkanjohtaja ajautuu pian vasten tahtoaan porealtaaseen juomaan salmaria athenelaisten kanssa. Jos sain toisen ja kolmannen pullon kohdalla tulee raja vastaan ja matkanjohtaja pitää taluttaa hyttiin. \*\*tun humanistihipit.

Bussimatalla Saksan läpi on pitkä ja tuskainen, mutta 15 tunnin jälkeen ollaan viimein perillä. Matkanjohtajat pääsevät säätämään respan tädin kanssa oikein urakalla, mutta lopulta kaikille löytyy oma punkka. Kämpät ovat todella pieniä ja telkkarista pitää maksaa erikseen. Varustelutaso vaihtelee mitättömästä keskinkertaiseen, mutta osteriveitsi löytyy onneksi joka kämpästä.\*\*tun ranskalaiset.

Ensimmäiset päivät ovat aurinkoisia ja The F\*\*king Finnish Mafia pääsee valtaamaan rinteet. Lumen vähyys käy heti ilmi, ja porukka tarkkailee säätiedotuksia malttamattomina uuden lumen toivossa. Rinteet on tarkastettu parissa päivässä ja lohtua lumenpuutteeseen joudutaan hakemaan muualta. Onneksi lähikaupasta löytyy viiden litran viinitonkia, eli ns. noppia, jotka nostavat suut maireaan hymyyn. On aika vallata Val d'Iseren yöelämä ja siihen tarjoutuu oiva tilaisuus vakkari-after-ski-baarin Pimps & Hoes -partyssä. Homma leviää vaihteeksi käsiin ja matkanjohtaja pääsee mm. selvittämään lupaavaa riitaa oululaisen kaverin ja brittien vä-

lillä ja taluttamaan toista kaveria takinkauluksesta bussiin, vaikka kaikesta päätellen matkanjohtaja on se, jota pitäisi taluttaa. Brittejä kylässä riittää kuin tupsulakkeja Ulliksella.\*\*tun futishullut.

Seuraavana iltana matkanjohtaja päätyy pelaamaan räsypokkaa, juomaan punaviiniä ja katsomaan pornoa samalla kun kaksi kaveria yrittää nukkua vieressä, huonolla menestyksellä. Dolly Parton säestää. Meno pysyy kuitenkin rauhallisena, kun muuta porukkaa vaivaa taisteluväsymys. Aamulla on kuuma ja matkanjohtajalla on krapula. Tähän sopii loistavasti pienimuotoinen kiipeilykeikka ja pumppu meinaa pettää. Palkintona löytyy kuitenkin yli 40 asteinen, muutamia metrejä leveä kuru ja reissun toistaiseksi parasta laskua.

Illalla sokka on jälleen hukassa, yhteispäätöksellä päätetään jäädä hotellihuoneisiin heilumaan. Yön tapahtumista tiedetään varmasti vain se, että alkoholilla oli osuutta



asiaan. Jossain vaiheessa britit ampuvat iletulitteita parvekkeilta toisille ja kulmakarvat ovat vaarassa. Kostoksi teekkarit hakkaavat tuoleilla ja kuivaustelineellä kämpän kattoa ja seiniä. Matkanjohtaja heittää oman legendaarisen ”Tää ei oo mikään \*\*\*un Hupellus!” –kommenttinsa. Yksi kaveri oksentaa verta ja paikalle tilataan ambulanssi. Puhelu kestää puoli tuntia ja englantia osaamaton ensiapuväki keskittyy lähinnä kettuilemaan sen sijaan että tarkastaisi potilas-ta kunnolla. Ranska on p\*\*\*a maa.

Kaikki selviävät kuitenkin hengissä ja seuraavana päivänä laskemisesta vietetään huonon sään varjolla välipäivä. Ainakin yläsänky oli aamulla todistettavasti täysin sumussa. Kesken fiilistelyn tipahtaa pommi, kun matkanjohtaja saa puhelun respasta. Ensimmäinen ja viimeinen varoitus, respan tädin sanoin ”The whole building was shaking”. Syytä yritetään vierittää brittien niskoille, tuloksetta. Parin tunnin päästä matkanjohtajat kiertävät kertomassa huonoja uutisia ja törmäävät hississä samaiseen respan tätiin. Luvataan olla kiltisti, tosin uimahousut ja noppa nakertavat uskottavuutta.

Matkanjohtaja kyllästyy krapulassa laskemiseen ja rajoittaa päivittäistä viiniannostaan. Utta lunta tulee vähän, mutta lämpötila on liian korkea, joten lumi on huonoa. Yksi hyvä offaripätkä kuitenkin löytyy. Ajan kuluksi järjestetään syöksylaskukilpailu rinteessä, sivulliset ovat ihmeissään kun lauma teekkareita tykittää sata lasissa keskellä turistirinnettä. Telemark-suksiakin

kokeillaan, vaihtelevalla menestyksellä. Jossain vaiheessa tarvitaan pari ambulanssia lisää, tosin tällä kertaa laskuvam-  
mojen takia.

*“Skiing is the easy part.”*

Kipeästi kaivattu puuteridump-pi tipahtaa kolmelle viimeiselle päivälle. Lumen tuloa fiilistellään yhteisessä tex mex –ruokailussa. Meno pysyy aisoissa ja seuraavana päivänä lasketaan täysillä. Lumi on todella kevyttä ja sitä on parhaimmillaan metri, joten jengi luonnollisesti sekoaa. Seuraavana päivänä kiivetään ja kuvataan niitä laskupätkiä, joiden takia tästä lystistä kannattaa maksaa. Mahtavaa!

Viimeisenä päivänä vedetään vielä yksi hemmetin hyvä offari ja sen jälkeen kokoonnutaan piknikille katsomaan kun omat sankarimme hypivät puuterihypyistä. Juuri kukaan ei pysy pystyssä, mutta ainakin yleisöllä on hauskaa. Matkanjohtaja heittää hienon voltin, joka ei luonnollisestikaan päädy videolle. Tämän jälkeen matkanjohtaja keskittyy nauttimaan punaviinistä ja briestä. Viimeisen afterskin jälkeen on edessä pakkaus, siivous ja haikea lähtö.

Kotimatalla kuskit järjestävät ohjelmaa ajamalla ylinopeutta ja päädytään poliisiasemalle. Jossain vaihees-

sa poliisiauton kylkeen ilmestyy Ski-poli-tarra, matkanjohtaja tosin kiistää kaiken. Kuskit maksavat sakot ja kaikilla on hauskaa. Ennen laivaan pääsyä käydään ostoksilla Citti-marketissa, viinan määrä ja hinnat pistävät porukan pään pyörälle. Jo ennestään ylitäysi bussin ahdetaan äärimmilleen nautintoaineita. Lyypekissä on pari tuntia luppoaikaa, mutta sopuhintaista juottolaa ei mein-aa löytyä. Lopulta onnistuu ja olutta saadaan. Sattuman kautta seuraamme liittyy 73-volttinen Captain Blood, ja toisen matkanjohtajan tenttiin lukeminen vaikeutuu huomattavasti.

Pääsemme laivaan ja ensimmäinen ilta sujuu perinteisen laivakäyt-täytymisen merkeissä. Toisena iltana matkanjohtaja toteaa että nyt on aika tehdä jotain tyhmää. Pienen pohtimisen jälkeen hänet tavataan laivan hissistä pelaamasta juomapeliä vähissä pukeis-sa. Sokka hukkuu jälleen ja laivapoliisi joutuu viheltämään pelin poikki. Haus-kaa oli, kuulemma. Edessä on enää kat-kerä kotiinpaluu ja liskoarmeija kolkut-taa ovelle. Matkanjohtajat huokaisevat helpotuksesta, sillä kaikki ovat hengissä ja hyvillä mielin. Tätä herkkua on saa-tava lisää ja seuraavien reissujen suun-nittelu on jo täydessä vauhdissa. Skipoli teki sen taas, kiitos ja anteeksi!



**SKIPOLI**  
EST. 1974





# SAMMAKOITA

Uchenna esittelee ruotsin taitojaan: "Dagen efter i morgon" -Ylihuomenna Ulkomestari tietää kuitenkin paremmin: "Se on joku övermorgon"  
Pikainen sanakirjatarkistus: "Niin muuten onkin"  
Lenni vielä korjaa: "Siinä pitää olla i prepositio"

"Mun kaverin tyttöystävä on hyvä siinä... pelissä.", Antti Karilainen kiltiksellä, noin minuutti sen jälkeen kun keskustelu oli siirtynyt masturbaatioon.

**Lauri Hyvärinen hallituksen kuvaussessiossa:**  
**-Kyllä on hyvä, että tasku pullottaa**

Olli Laine (puhis) Janne Holmille (tiedotusmestari) hallituksen vaihtositseillä:

- Sä katot mua silmiin kun sä vedät mua.

Jatkona: Lauri sanoo:

- Tää on homoseksissä hyvin vaikeeta.

Jukka Kakkonen rahastonhoitajalle:

- Pirun hyvin suljettu vetoketju muuten. Mä vähän kuulin juttua, että sä pistit sen kiinni

...ja jatkuu..

- Hyvin suljettu kiinni se on vieläkin.

**Killanvaihto: tiedotusmestari Janne Holm:**

- Mielestäni Olli Laine on erittäin huono poikaystävä.

"Mitä eroo on svcd:llä ja cd:llä? Onks siinä niinku paskempia bittejä?"

-Junnu matkalla Lennin tupareihin, kun se puhu liskon kanssa tiedon tallentamisesta.

**Killanvaihdossa hovimestari Otto Palonen käveli sisään pelkkä pyyhe päällä ja totesi**  
**- Vittu, mä tunnen itteni nyt afroditeksi**

hallituskoulutus

holm kysyy lizkolta:

-Haluutko lähteä sokkotreffeille?

-Kenen kaa?

-Semmoisen teologitytön.

-Se joka nukku silloin sun vieressä?

-Ai se joka piteli mun munaa?

## LEFFA-ARVOSTELU

Teksti: Ossi Miikkulainen

Battle Royale (2000)

Ohjaaja: Kinji Fukasaku



Elokuva oli uskomattoman huono. Odotin näkeväni jotain aivan järjetöntä roskaa, mutta elokuva petti minut siinäkin suhteessa; se ei tarjonnut edes sitä. Puolikas piste tulee siitä, että parissa kohdassa sille pystyi hymähtämään tai muuten hieman huvittumaan. "Juonena" toimii idea, jossa nuoret ovat ruvenneet kapinoimaan vanhempiaan vastaan ja vanhemmat vastaavat samalla mitalla säätämällä "Battle Royale" lain, joka tavalla tai toisella saa aikaan sen, että kerran vuodessa järjestetään kolmipäiväinen luokkaretki autiolle saarelle, jossa jokaiselle

annetaan jonkinlainen ase ja katsotaan kuka on elossa viimeisenä. Jos useampi on hengissä, kaikki kuolevat. Luokka valitaan painotetulla Stetson-Harrison -menetelmällä ja voittajasta tulee jonkinlainen tähti. (toim. huom: Saisi tämän meidänkin idolssin päivittää tuollaiseksi, pääsisi mukavasti ö-luokan "artisteista" eroon.) Jotta kouludraama olisi täydellinen, on mukaan tungettu ihastuksia ja kiusaamisia. Ohjaajan mielestä ilmeisesti hyvän elokuvan tekee patoutuneet paineet, kiusaaja ampumassa kiusaajaansa ja salaa ihas-tunut kuolee ihastuksensa kainaloon.

Itse en ole samaa mieltä. Elokuvasa on lopussa jonkinlainen "opetus", joka on moraalisesti vähintäänkin arveluttava ja muutenkin käytännössä vähintäänkin surkea. En suosittelen elokuvaa kenellekään ja jos se on pakko katsoa suosittelun mielentilaksi todella rankkaa tylsistymistä, mieluiten vakavaa masennusta.



Power and productivity for a better world™

Kesätöihin

[www.abb.fi](http://www.abb.fi)

Gozu (2003)

Ohjaaja: Takeashi Miike



Elokuvan genre on ohjaajan mukaan "kauhu-komedia". Henkilökohtainen mielipiteeni on että se kuuluu genreen "maailma-olisi-parempi-paikka-ilman-tätä". Elokuvassa on jonkinlainen juoni, mutta se hyppii paikasta ja ajasta toiseen ja on välillä liian sekava ollakseen millään tasolla ymmärrettävä. Kaikesta huolimatta se on paikoitellen huomattavasti selkeämpi kuin sitä kuljettavat tapahtumat. Ilmeisesti elokuvassa parodioidaan lukuisia kuuluisia japanilaisia kauhuelokuvia, mutta paikallisten mukaan viittaukset ovat parhaimmillaankin epäselviä,

vertauskuvat ja vihjeet ontuvia ja huumori joko olematonta tai kieroutunutta. Jotkut ovat kaivaneet elokuvasta vertauksia ja kuvauksia, mutta prosessi on samankaltainen apinan koneella kirjoittaman sotkun modernina runoutena tulkittamisen kanssa ja tuloksetkin ovat melko samanlaisia. Ohjaus ja otot ovat enimmäkseen huonoja tai surkeita vaikka mukaan on saatu pari aidosti kaunista ottoa. Harmi vaan että ne ovat maisemakuvia eivätkä liity itse elokuvaan mitenkään. Oletettavasti kyseessä on materiaalia, jonka joku vain halusi kuvata ja ohjaaja halusi leffaan mukaan

tunkea. Tarkkaa kuvausta elokuvasta on vaikea antaa, koska sanat eivät yksinkertaisesti riitä kuvaamaan sitä. Elokuvaa ei kannata hankkia tai katsoa koskaan.



## Tuulisia teitä

Teksti ja kuva: Lennart Sandström

Ihminen tekee elämässään joskus todella hätiköityjä päätöksiä. Hetken mielijohteesta katkaistaan seurustelusuhde, muutetaan kauas pois tai tehdään iso riskisijoitus. Yllättävää kyllä, nämä päätökset ovat joskus niitä kaikkein parhaimpia. Allekirjoittanut päätti sekä opiskelujen, että eräiden ihmissuhteiden osalta vaikean syksyn päätteeksi vaihtaa maisemaa, ja päädyin Tampereelle. Vaikka kovasti ikävöin pk-seudulle jääneitä ystäviäni ja kavereitani (tai siis niitä ihmisiä joiden kanssa juhlii ja niitä joita näkyy luennoilla), on tämä muutos tuonut minulle lähes pelkkää hyvää. Asuinympäristön vaihdoksen tuoma mielen rauhallisuus on suorastaan käsin kosketeltavaa. Ajatusten tuulettaminen, uusien näkökulmien hankkiminen elämäni, uusiin ihmisiin tutustuminen, opiskelumotivaation ja –menestyksen nostaminen täysin uudelle tasolle sekä asuinympäristön rauhallisuus ovat kaikki omiaan nostamaan mielialaa. Kun Kalliossa katsoi ikkunasta ulos, saattoi nähdä riiteleviä pariskuntia, roskapönttöjä rikki potkivia teinejä tai rikkijuotuja ja aggressiivisia laitapuolen kulkijoita tekemässä tarpeitaan Siwan ikkunaan. Iltaisin ei voinut nukkua koska känniläiset pitivät kovaa meteliä ulkona, eikä aamuisin voinut nukkua koska aina

jonkun naapurin luona oli remonttia. Melko kiintoisaa on, että tätä remontointia, tai mitä lie patterin lyöntiä vatsaralla, esiintyi lähes jokaisena aamuna viiden vuoden ajan. Nykyinen kotini on paljon rauhallisempi, ja ikkunan takaa löytyy kyykkäkenttä, omakotialuetta ja metsää. Toki juhlioita täälläkin riittää mutta talomme seinät ovat paksut, joten nukkua täällä saa aivan eri lailla kun Kalliossa.

Tupsula, joka on uusi kotini, sopii minunkaltaiselle sosiaalista kanssakäymistä keskimääräistä enemmän tarvitsevalle ihmiselle loistavasti. Täällä on vahva yhteisöllisyyden tunne, olemme kuin iso perhe ja teemme kaikenlaista yhdessä. Jos olisin muuttanut normaaliin solukämppeeseen, en varmasti viihtyisi Tampereella niin hyvin kuin nyt. Mutta tupsulassa on helppo viihtyä, ja kun on asiat hyvin niin jaksaa myös opiskella. Vastaavasti, kun opiskelu sujuu, nostaa se entisestään mielialaa, ja niin sitä sitten pyöritäänkin ympäri tässä hyvässä oravanpyörässä ennen kuin huomaakaan.

Vaikei Espoosta tai pääkaupunkiseudulta ehkä löydykään mitään Tupsulan kaltaista, suosittelen

kuitenkin aivan kaikille uusia tuulia elämään. Moni teekkari stressaa päivittäin opiskelujen ja muiden ongelmien takia, eikä voimavarat kaikilla aina riitä. Tutkimukset osoittavat ettei teekkareiden hyvinvointi mikään mairitteleva ole. Yksi keino helpottaa oloa on nimenomaan uusiin ympyröihin hakeutuminen. Uusilla perspektiiveillä varustettuna on helpompi tarkastella elämäänsä rationaalisesti eikä ajatukset jää junnaamaan paikoilleen, jolloin toivon mukaan ei sorru suorituspaineen alla. Toiselle paikkakunnalle muuttamista vähemmän radikaaleja ratkaisuja löytyy. Suosittelisin esimerkiksi kokeilemaan elämää Otaniemen ulkopuolella. Tutustukaa muiden koulujen opiskelijoihin, tai liittykää vaikka johonkin osakuntaan. Olivat ratkaisunne mitkä tahansa, on kuitenkin ilmeisen tärkeää sisäistää, että elämä on elämistä varten ja sen kokee vain kerran. Paikallenne ei ole syytä jäädä junnaamaan, vaan ottakaa elämästänne kaikki irti, teillä on siihen avaimet. Sitä miettii vuosi vuodelta yhä useammin kuinka järkeviä aiemmat ratkaisut elämässä ovat olleet, mutta sen tiedän, että tällä kertaa olen tehnyt oikean ratkaisun, valinnut oikean polun. Valitkaa tekin se oikea tie.



# Operaatio KIK

Teksti: Vakoilija

*"Me olemme tänään keskellä kylmää sota.  
Vihollisemme tulevat löytymään sekä ulkomailta että  
kotoa."* – Bernard Baruch, 1947

**P**oistun tiedustelutoimistosta tarkat koordinaatit mieleen painettuina. Otakaari 4, sisäänkäynti luoteen puoleisesta ovesta. Astun sisään käytävälle ja ohitan vahtimestarit, jotka eivät vaikuta kiinnittäneen minuun erityistä huomiota. Kiltahuone avautuu seuraavan kulman takana. Mutta minne ihmeeseen on vaaleanpunainen pyttymme kadonnut huoneen keskeltä? Päätän pysyä hiljaa. Sykemittari hiostaa rintakehää ja näyttää pulssini kohonneen yli sadan, kun istun nahkasohvalle ja etsin käteeni uusimman Aku Ankan. Paikalla oleva tyttö tarjoaa juuri keitettyä kahvia.

Pari päivää ennen joulupyhiä putosi postiluukusta TKK:n logolla varustettu kirje. Minut oli hyväksytty aloittamaan opinnot energia- ja LVI-

tekniikan koulutusohjelmassa vuoden 2007 alusta lähtien. Papereiden allekirjoittaminen on muuttanut omaa elämäni Otaniemessä. Myöhästyn harjoituksista, koska en löydä luokkia. Luentoja harvemmin tarvitsee käyttää kuulumisten vaihtoon, tuttuja kun ei monia samasta salista löydy. Lisäksi olen KIK:n jäsen.

Nuuskiminen, siitähän lehti-media elää. Matti ei tavannutkaan Susania Ikeassa, Kimi veti kännit juhannuksena, ja Pekka Poudan pää nykii sääkarttaa lukiessa. Aivan, koneteekkari käyttää webmailia ja tallentaa tärkeät tiedostonsa mikroluokan koneen kovalevylle. Dynamiikan luennolla vierustoverin Nokian näytön päällä on poikkeuksetta kalvo. KIK:n jäsen on

aivan pihalla.

Päätökseni pitää suuni kiinni vessanpöntöstä osoittautuu hyväksi, kun selkäni takana viriää kahden kilita-aktiivin keskustelu tulevasta SIK-jäynästä. Aluksi ollaan tekeytymässä sähköteekkariksi ja laulamassa "sitä laulua jossa on niitä sähkömerkkejä" härskisti sanoitettuna. Seuraavaksi päästäänkin jo juottamaan SIK:n tyytit sammuksiin ja piiskaamaan pingismailalla ihoa vaaleanpunaiseksi. Aku Anka on lähellä naurattaa jo liikaa, kun poikien juttu päättyy luennon alkaessa. Kuljen virran mukana saliin K213 ja lisään matkalla nimeni helmikuun sitsien ilmoistaan. Olenhan yksi heistä.

Suomen rikoslain 33. luku, 1§-2§

"Joka valmistaa väärän asiakirjan tai muun todistuskappaleen ja toimii erityisen suunnitelmallisesti, on tuomittava törkeästä väärennyksestä vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään neljäksi vuodeksi."

Sössön vakoilijan oli turvaututtava aitoon, TKK:n rehtorin allekirjoittamaan tutkinto-ohjelmanvaihtotodistukseen. Uhrautumisen hinta oli viisi seuraavaa vuotta opintoja koneosastolla.



# Inkubion perustamiskokous

**P**imeänä talvi-iltana, keskiviikkona 24.1., Inkubion jäsenet kokoontuivat sähkön S1-salissa. Esityslistalla oli kaksi tärkeää kohtaa: rekisteröidyn yhdistyksen Inkubio ry:n perustaminen sekä päätöksen tekeminen Inkubion kiltautumisen suhteen. Yhdistyksen tarkoituksena on yhdistää Teknillisen korkeakoulun bioinformaatioteknologian opiskelijoita, ajaa heidän opiskeluunsa liittyviä etuja korkeakoulussa sekä luoda yhteyksiä työelämään.

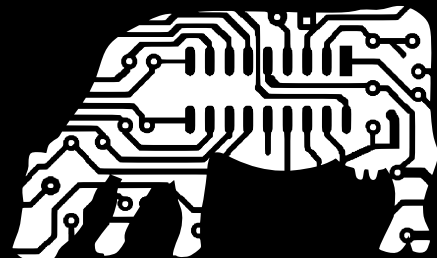
Inkubion hallituksen puheenjohtaja Akseli Virtanen avasi kokouksen ja alun muodollisuuksien jälkeen päästiin pian itse asiaan. Yhdistyksen rekisteröityminen ei aiheuttanut vastustavia puheenvuoroja, joten kiltautumiskohdalle jäi hyvin aikaa. Aluksi puheenjohtaja Akseli esitteli lyhyesti perustelut sille, miksi kiltastatuksen hakemisesta haetaan päätöstä. Tämän jälkeen alkoi vapaa keskustelu kiltautumisesta.

Keskustelun jatkuessa tuli selväksi, että yleinen mielipide oli kiltautumisen kannalla, kysymyksiä herättivät muun muassa resurssien riittävyys ja BioIT-opiskelijoiden yhteenkuuluvuus. Kun paikalla oli ensimmäistä kertaa opiskelijoita eri vuosikursseilta aina fukseista pian valmistuviin, saatiin aikaan ainakin allekirjoittaneen mielestä aivan ainutlaatuinen henki.

Kun sitten tuli äänestämisen aika, oli esitysten joukossa kolme toisistaan eroavaa vaihtoehtoa, joista mikään ei ollut kiltautumista vastaan. Äänestyksen voitti lopulta hallituksen pohjaesitys: "Päätettiin hakea Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnalta (TKY) bioinformaatioteknologian opiskelijoiden killan asemaa. Hallitus veloitettiin valmistelevaan esitys aiheesta ja toimittamaan se eteenpäin TKY:n hallitukselle."

Tästä alkaa prosessi, jossa Inkubio tarvitsee paitsi omaa aktiivisuutta ja innostuneisuutta, myös apua ulkopuolelta – erityisesti Sähköinsinöörikillalta. SIK:n kokemus on kullannarvoista Inkubiolle. Inkubio haluaa ehdottomasti jatkaa muutenkin yhteistyötä SIK:n kanssa. Inkubion hallitus pyrkii myös pitämään tiiviisti yhteyttä niin kiltojen, osastojen kuin TKY:nkin suuntaan.

Samuli Salminen  
Inkubion tiedotusvastaava 2007





# Uudet parrat

Teksti: Antti Kalliomäki

Kuva: Ossi Miikkulainen

Toimiston seiniä peittävät piirikaaviot ja työpöydällä papereiden lomassa lojuu piirilevyjä. Pöydän takana istuu pitkä mies, jonka ääni varmasti yltää isommankin luentosalin takanurkkaan. Hän on Jussi Ryyänen, 1.11.2006 virkaanastunut mikroelektronikkasuunnittelun professori.

Ryyänen (s.1973) aloitti opintonsa sähköosastolla 1992 ja kaksitoista vuotta myöhemmin päässä oli tohtorinhattu. Hän kuitenkin kieltää, että akateeminen ura olisi ollut alunperinkin suunnitelmassa. Ryyänen aikomuksena oli mennä töihin valmistuttuaan diplomi-insinööriksi, mutta suunnitelmat muuttuivat diplomityötä piiriteknikan laboratoriossa tehdessä. "Kun opiskelut oli tullut hoidettua huolella, halusin jonkun paperin jolla sen pystyy myös osoittamaan ja siten erottumaan DI-massasta", kertoo Ryyänen

päätöksestään ryhtyä tekemään lisensiaatintyötä. Huolellisuutta hän toivoo myös nykyisiltä opiskelijoilta: "Ei riitä että tentistä pääsee läpi, kurssin pääasioista pitäisi myös ymmärtää jotain.", sanoo Ryyänen ja varoittelee että laiskottelu kostaatuu viimeistään diplomityötä tehdessä.

Lisensiaatintyötä tehdessään Ryyänen huomasi, että myös väitöskirjaan olisi mahdollisuuksia. Hänen suorittaessaan perusopintoja olivat tekniikan tohtorit vielä harvassa, mutta kun valtiovalta alkoi vaatimaan ja rahoittamaan tohtorinhattuja, niitä myös alkoi tulla. Samaan aikaan TKK:lla tehtiin teollisuuden tukemana huippututkimusta elektroniikan alalla ja kun mielenkiintoisia aiheita väitökseen sateli Nokialta, ei jatko-opintopaikkaa tarvinnut kauaa miettiä. Väiteltyään hän on toiminut erilaisissa projekteissa piiriteknikan laboratoriossa ja marraskuussa hänet nimitettiin professoriksi viiden vuoden

määräajaksi.

Ryyänen on jo ehtinyt luennoida kurssia RF-piirien integrointi ja uuden viran myötä vastaa syksystä alkaen myös Elektroniikan perusteiden työt -kursista. Hänen mukaansa avainasioita onnistuneeseen luento-ovet ovat hyvä valmistautuminen, innostuneisuus asiaan ja jonkinlainen yhteys opiskelijoihin, vaikka myöntääkin viimeisen massaluennolla hyvin vaikeaksi.

Nuori professori kiistää viettävänsä vapaa-aikaansa elektroniikkapiirejä rakennellen, aika kuluu sen sijaan perheen parissa, johon kuuluu vaimon lisäksi kaksi nuorta lasta. "Ja aina kun aikaa on, se menee tuon korjailuun", Ryyänen sanoo osoittaen seinälle ripustettua kuvaa vuoden -70 mustasta Corvetesta. Määräaikainen virka jatkuu lokakuuhun 2011 asti. Senkin jälkeen Ryyänen on halukas jatkamaan TKK:lla: "Jatko on mahdollinen, ja toivottava".

## TAPAHTUMAKALENTERI:

To 15.02.2007	Ohlhäfv	Smökki
La 17.02.2007	PoTa86	Ravintola Paasitorni
Ma 19.02.2007	Morkkissauna	Gorsu
Ti 20.02.2007	Mäenlaskua	Ullis
Ti 20.02.2007	Gravitaatio	Dipoli
To 22.02.2007	Finnzymes excu	Keilarannassa
To 22.02.2007	Laugh Riot	Smökki
To 01.03.2007	ISOrekry	H302 (Sähköllä)
La 03.03.2007	5. tenttikausi alkaa	TKK
Pe 09.03.2007	Poronkusema	Rovaniemi
Ma 12.03.2007	IV opetusjakso	TKK
Ke 14.03.2007	TeliaSonera excu	Helsinki, Vallila
Ke 21.03.2007	Kotimaanpitkä	1500km ympäri Suomea
To 22.03.2007	Laugh Riot	Smökki
Ke 28.03.2007	Teekkari-ilta	Rantsu

## KOODINTÄYDENNYS

1. Javaa. Helppo. Hello World.

```
public class HelloWorld {  
    public 1. _____ void main (2. _____ args) {  
        3. _____("Hello World!");  
    }  
}
```

2. Javaa. Keskivaikea. Satunnainen metodi, on pääteltävissä että mitä tekee, josta sitten voi päätellä että mitä puuttuu.

```
public boolean loytyy(char kirjain) {  
    for (i = j = 0; 1. _____ ; i++) {  
  
        if (tunnettu[i] == true) {  
            2. _____;  
        }  
  
        if (merkit[i] == kirjain) {  
            tunnettu[i] = true;  
            this.j = 1;  
        }  
    }  
  
    return (3. _____ );  
}
```

## SHANGHAI-TAULUKKO

33				
34				
44				
333				
334				
34-4				
444				



# Øhlhäfv

Teksti: Janne Lahdenperä

Kuva: EKAK

Olen polvistuneena pöydän eteen ja katselen jännittyneenä edessäni odottavaa avattua olutpulloa. Aloitusluvan saatuani nappaan pullon käteeni ja nostan sen nopeasti huulilleni, tarkoitukseni siemaista odottava lämmin neste mahdollisimman nopeasti alas.

Ensimmäisten kulausten jälkeen ymmärrän miksi pöydän viereen on asetettu kaksi muovisankoa, lämmitetty olut nimittäin kuohuu hyvin paljon jääkaappilämpöistä enemmän. Onistun kuitenkin pitämään vaahdot suuni sisäpuolella ja jatkan pullon tyhjentämistä. Takaa kuuluvat kovääniset "Öl är gott!"-huudot antavat lisää voimia ja viimein paukautan

tyhjennetyn olutpullon pöytään. Tulos: 17,499 sekuntia, ei mikään kehuttava aika, mutta ainahan seuraavana vuonna voi parantaa. Ja onnistuin sentään pitämään kaiken oluen sisälläni, toisin kuin monet kanssakilpailijani.

Ylläoleva on omakohtainen kokemukseni vuoden 2006 Øhlhäfv-tapahtumasta. Vuodesta 1995 lähtien on Elektroteknologsektionens Kalle Anka Kommitté Göteborgista tullut Otaniemeen järjestämään tämän perinteisen oluenjuontakilpailun. Ruotsin päässä Øhlhäfvillä on pitkä perinteet, siellä oluen nopeusjuonnissa on kilpailtu jo 1920-luvulta lähtien. EKAK on hoitanut Øhlhäfvien järjestelyt vuodesta 1954 eteenpäin.

Otaniemessä järjestettyjen kilpailujen nopeimmat ajat löytyvät kiltahuoneen seinällä riippuvasta taulusta. Ikävä kyllä vuoden 2005 tulokset katosivat jonnekin Suomen ja Ruotsin välimaastoon. Toivottavasti kukaan ei tehnyt henkilökohtaista ennätystään kuyseisenä vuonna.

Tänäkin vuonna Øhlhäfv järjestetään Smökissä vuosijuhlaviikon torstaina (tai järjestettiin, jos lehti on myöhässä...), 15. helmikuuta kello 18.00 alkaen. Tule mukaan kokeilemaan oma kuntosi ja haasta kaverisikin osallistumaan!

[www.ekak.org](http://www.ekak.org)

Perinteikäs  
olutmittelö

# ØHLHÄFV

Smökissä 15.2.2007

Tulokset osoitteessa [sik.tky.fi](http://sik.tky.fi)

# HALLITUS 2007

1. Nimi & vuosikurssi, 2. Kiltaistoria, 3. Miksi, 4. Minut löytää parhaiten, 5. Pahin moka, 6. Heikkous, 7. Vahvuus, 8. Salainen ase, 9. Motto, 10. Veikkaus vuoden viikon juopoksi, 11. Kännimoka

## **Ulkomestari**

1. Lauri Hyvärinen 3.
2. Olematon
3. Kutsumus
4. Tampereelta
5. Tää haastattelu
6. Se etten myönnä niitä
7. Ihmistuntemus
8. Luonne
9. Se mitä ei tee niin sitä katuu
10. En halua vastata, että minä
11. Liikaa eroteltavaksi

## **Hovimestari**

1. Otto Palonen 3.
2. Iso -05 ja -06 ja isäntä -06
3. Koska on ollu niin v\*\*\*n hauskaa
4. Kiltiksen sohvalta
5. en tee virheitä
6. tupakka viski ja killan naiset
7. perustavaa laatua oleva ihmisviha
8. syytä salainen
9. Otto on lonkero
10. Ulkomestari
11. en tee virheitä enkä oo koskaan humalassa

## **Opintomestari**

1. Henna Vepsäläinen ka 3.
2. Valtuusto -06 ja -07 kunnes erotettiin
3. En mä tiä. Kai mä oon aika hullu
4. En mä ikinä oo missään
5. Ei ole
6. Kait se on tää etten oo vieläkään lähteny kotiin
7. "
8. pyssy
9. aina hävii
10. Ulkomestari
11. Saattaa olla, että hovimestari muistaa

## **Pääsössö**

1. Pekko Ahtiainen 4.
2. Iso -04, -05, -06, Valtuutettu -05, -06, Apusössö -06
3. Jos tietäisin niin en olisi
4. Kännimaasta
5. Tämän vuoden nakit
6. Olut
7. Lappalaisuus
8. Yleisavain
9. No ehkä mä yhdelle...
10. Ulkomestari
11. Bokserissaan känniunissakävely

## **Yrityssuhdemestari**

1. Miika Heini 2.
2. Yrityssuhdevastaava -06, Iso -06
3. Koska Aleks on biolta
4. Kotisohvalta
5. Oon ollu niin kännissä ettei voi muistaa
6. Kalja
7. Sorminäppäryys
8. Käyntikortti
9. Ilon kautta
10. Ulkomestari
11. Tanssiminen

## **Tiedotusmestari**

1. Janne Henrik Holm 3.
2. Tiedotuskisälli -06, Iso -05 fukseille ja -06 tammifukseille
3. Olli nakitti
4. Etsimällä
- 5.
6. Kryptoitiitti
7. Isompi takatukka ku Pekolla
8. Kysy Junnulta: "Se on se mikä löytyy housuista, eli iso penis;" huono huumori
9. Elämä on ihmisen parasta aikaa, mmm se on rotallaki, ei täs ketään
10. Pääsössö
11. Sukat hukassa Smökin edessä...

## **Rahasstonhoitaja**

1. Emmi Välimäki 3.
2. On Sisäkisälli -06
3. Mut huijataan aina näihin
4. Bussista, kotoa, koulusta, luennolta
5. Meni ja oli, oli ja meni
6. Matikka
- 7.
8. Taskussa
9. Ei taidolla vaan tyyllillä
10. Ulkomestari
11. Ei voi, Menin väärään bussiin. Koitin mennä espooseen, mutta meninkin vahingossa Helsingin sisäiseen.

## **Sihteeri**

1. Sanna Kuikka 1.
2. -
3. Olli pyysi sihteeriksi.
4. Koulusta
5. Sihteeriksi lähteminen
6. Mä oon aika hiljainen.
7. Mä tuun toimeen kaikkien kanssa.
8. En paljasta sitä, se on salaisuus.
9. Carpe diem.
10. Pääsössö
11. Napajallu

Otto Palonen, Miika Heini, Janne Holm, Lauri Hyvärinen, Jussi Nurminen, Otto Parantainen, Sanna Kuikka, Emmi Välimäki, Olli Laine, Henna Vepsäläinen, Pekko Ahtiainen



